

ЗАКОН

О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О УРЕЂЕЊУ СУДОВА

Члан 1.

У Закону о уређењу судова („Службени гласник РС”, бр. 116/08, 104/09, 101/10, 31/11 – др. закон, 78/11 – др. закон и 101/11), члан 6. мења се и гласи:

„Члан 6.

Ради чувања ауторитета и непристрасности суда забрањено је коришћење јавног положаја и недолично јавно иступање којим се утиче на ток и исход судског поступка.

Забрањен је сваки други утицај на суд и притисак на учеснике у поступку.”

Члан 2.

После члана 8. додају се називи чланова и чл. 8а до 8в који гласе:

„Заштита права на суђење у разумном року

Члан 8а

Странка у судском поступку која сматра да јој је повређено право на суђење у разумном року, може непосредно вишем суду поднети захтев за заштиту права на суђење у разумном року.

Захтевом из члана 1. овог члана може се тражити и накнада за повреду права за суђење у разумном року.

Ако се захтев односи на поступак који је у току пред Привредним апелационим судом, Прекршајним апелационим судом или Управним судом, о захтеву одлучује Врховни касациони суд.

Поступак одлучивања о захтеву из става 1. овог члана је хитан.

Одлука по захтеву за заштиту права на суђење у разумном року

Члан 8б

Ако непосредно виши суд утврди да је захтев подносиоца основан, одређује рок у коме ће суд пред којим се води поступак одлучити о захтеву и може одредити примерену накнаду за повреду права на суђење у разумном року.

Накнада из става 1. овог члана исплаћује се из буџетских средстава Републике Србије у року од три месеца од дана подношења захтева странке за исплату.

Против решења о захтеву за заштиту права на суђење у разумном року може се поднети жалба Врховном касационом суду у року од 15 дана.

Сходна примена Закона о ванпарничном поступку

Члан 8в

На поступак за заштиту права на суђење у разумном року и накнаде за повреду права на суђење у разумном року сходно се примењују одредбе закона којим се уређује ванпарнични поступак.”

Члан 3.

Назив члана и члан 9. мењају се и гласе:

„Сарадња судова и других органа

Члан 9.

Судови су дужни да једни другима пружају правну помоћ и сарађују, а други државни органи и организације су дужни да судовима достављају потребне податке.

Судови могу другим државним органима да доставе списе и исправе, односно њихове копије, потребне за вођење поступка, у складу са посебним прописима, само кад се тиме не омета судски поступак.”

Члан 4.

У члану 17. став 2. после речи: „виши” додају се запета и реч: „привредни”.

Члан 5.

У члану 19. став 3. после речи: „радње” додају се запета и речи: „у складу са годишњим распоредом послова у суду”.

Став 4. брише се.

Члан 6.

Члан 21. брише се.

Члан 7.

Члан 23. мења се и гласи:

„Члан 23.

Виши суд у првом степену:

1. суди за кривична дела за која је као главна казна предвиђена казна затвора преко десет година;

2. суди за кривична дела: против човечности и других добара заштићених међународним правом, против Војске Србије; одавање државне тајне; одавање службене тајне; кривично дело прописано законом који уређује тајност података; позивање на насилну промену уставног уређења; изазивање националне, расне и верске мржње и нетрпељивости; повреда територијалног суверенитета; удруживање ради противуставне делатности; повреда угледа стране државе или међународне организације; прање новца; кршење закона од стране судије, јавног тужиоца и његовог заменика; угрожавање безбедности ваздушног саобраћаја; убиство на мах; силовање; обљуба над немоћним лицем; обљуба злоупотребом положаја; отмица; трговина малолетним лицима

ради усвојења; насилничко понашање на спортској приредби и јавном скупу; примање мита; злоупотреба положаја одговорног лица (члан 234. став 3. Кривичног законика); злоупотреба у јавним набавкама (члан 234а став 3. Кривичног законика);

3. суди у кривичном поступку према малолетним учиниоцима кривичних дела;

4. одлучује о молби за престанак мере безбедности или правне последице осуде за кривична дела из своје надлежности;

5. одлучује о захтевима за рехабилитацију;

6. одлучује о забрани растурања штампе и ширења информација средствима јавног информисања;

7. суди у грађанскоправним споровима кад вредност предмета спора омогућује изјављивање ревизије; у споровима о оспоравању или утврђивању очинства и материнства; у споровима за заштиту од дискриминације и злостављања на раду; у споровима о објављивању исправке информације и одговора на информацију због повреде забране говора мржње, заштите права на приватни живот, односно права на лични запис, пропуштања објављивања информације и накнади штете у вези са објављивањем информације;

8. суди у споровима поводом штрајка; поводом колективних уговора ако спор није решен пред арбитражом; поводом обавезног социјалног осигурања ако није надлежан други суд; поводом матичне евиденције; поводом избора и разрешења органа правних лица ако није надлежан други суд;

Виши суд у другом степену одлучује о жалбама на одлуке основних судова:

1. о мерама за обезбеђење присуства окривљеног;

2. за кривична дела за које је прописана новчана казна и казна затвора до пет година;

3. на решења у грађанскоправним споровима; на пресуде у споровима мале вредности; у ванпарничним поступцима.

Виши суд води поступак за изручење окривљених и осуђених лица, пружа међународну правну помоћ у поступцима за кривична дела из своје надлежности, извршава кривичну пресуду иностраног суда, одлучује о признању и извршењу страних судских и арбитражних одлука ако није надлежан други суд, одлучује о сукобу надлежности основних судова са свог подручја, обезбеђује и пружа помоћ и подршку сведоцима и оштећенима и врши друге послове одређене законом.

Законом се може предвидети да у одређеним врстама правних ствари поступа само одређени виши суд."

Члан 8.

У члану 24. додаје се став 3. који гласи:

„Апелациони судови одржавају заједничке седнице и обавештавају Врховни касациони суд о потреби утврђивања или измене правног схватања, односно расправљања спорних питања од значаја за функционисање судова у Републици Србији и уједначавање судске праксе.”

Члан 9.

Члан 25. мења се и гласи:

„Члан 25.

Привредни суд у првом степену суди:

1. у споровима између домаћих и страних привредних друштава, предузећа, задруга и предузетника и њихових асоцијација (привредни субјекти), у споровима који настану између привредних субјеката и других правних лица у обављању делатности привредних субјеката, као и кад је у наведеним споровима једна од странака физичко лице ако је са странком у односу материјалног супарничарства;

2. у споровима о ауторским и сродним правима и заштити и употреби проналазака, индустријског дизајна, модела, узорака, жигова, ознака географског порекла, топографије интегрисаних кола, односно топографије полупроводничких производа и оплемењивача биљних сорти који настану између субјеката из тачке 1. овог става, као и између физичких лица; у споровима поводом извршења и обезбеђења из надлежности привредних судова, а у споровима поводом одлука изабраних судова само кад су донете у споровима из тачке 1. овог става;

3. у споровима који произлазе из примене Закона о привредним друштвима или примене других прописа о организацији и статусу привредних субјеката, као и у споровима о примени прописа о приватизацији и хартијама од вредности;

4. у споровима о страним улагањима; о бродовима и ваздухопловима, пловидби на мору и унутрашњим водама и споровима у којима се примењују пловидбено и ваздухопловно право, изузев спорова о превозу путника; о заштити фирме; поводом уписа у судски регистар; поводом реорганизације, судске и добровољне ликвидације и стечаја осим спорова за утврђење постојања заснивања и престанка радног односа који су покренути пре отварања стечаја.

Привредни суд у првом степену води поступак за упис у судски регистар правних лица и других субјеката, ако за то није надлежан други орган; води поступак стечаја и реорганизације; одређује и спроводи извршење на основу веродостојних исправа када се односе на лица из става 1. тачка 1. овог члана, одређује и спроводи извршење и обезбеђење одлука привредних судова, а одлука изабраних судова само кад су донете у споровима из става 1. тачка 1. овог члана; одлучује о признању и извршењу страних судских и арбитражних одлука донетих у споровима из става 1. тачка 1. овог члана; одређује и спроводи извршење и обезбеђење на бродовима и ваздухопловима; води ванпарничне поступке који произлазе из примене Закона о привредним друштвима.

Привредни суд у првом степену одлучује о привредним преступима и с тим у вези о престанку заштитне мере или правне последице осуде.

Привредни суд пружа међународну правну помоћ за питања из своје надлежности и врши и друге послове одређене законом.

Законом се може предвидети да у одређеним врстама правних ствари поступа само одређени привредни суд.”

Члан 10.

Члан 27. мења се и гласи:

„Члан 27.

Прекршајни суд у првом степену суди у прекршајним поступцима ако није надлежан орган управе, пружа међународну правну помоћ у оквиру своје надлежности и врши друге послове одређене законом.”

Члан 11.

Назив одељка 7. изнад члана 28 и члан 28. мењају се и гласе:

„7. Надлежност Прекршајног апелационог суда

Члан 28.

Прекршајни апелациони суд одлучује о жалбама на одлуке прекршајних судова, о жалбама на одлуке које у прекршајном поступку доносе органи управе, о сукобу и преношењу месне надлежности прекршајних судова и врши друге послове одређене законом.”

Члан 12.

У члану 29. став 2. мења се и гласи:

„Управни суд пружа међународну правну помоћ у оквиру своје надлежности и врши и друге послове одређене законом.”

Члан 13.

У члану 31. речи: „утврђује начелне правне ставове ради јединствене судске примене права” замењују се речима: „обезбеђује јединствену судску примену права и једнакост странака у судским поступцима”.

Члан 14.

У члану 32. реч: „троје” замењује се речју: „пет”.

Члан 15.

У члану 33. став 1. речи: „и сви начелни правни ставови” бришу се.

Члан 16.

У члану 37. после става 1. додаје се нови став 2. који гласи:

„Седница судског одељења сазива се и на захтев једне трећине судија тог одељења”.

Досадашњи став 2. постаје став 3.

Члан 17.

У члану 44. став 1. речи: „усваја начелне правне ставове;” бришу се.

Члан 18.

Члан 45. брише се.

Члан 19.

У члану 51. после става 1. додаје се нови став 2. који гласи:

„У судској управи виших судова, као и других судова које одреди Високи савет судства, може се организовати служба за пружање подршке и помоћи сведоцима и оштећенима.”

Досадашњи став 2. постаје став 3.

Члан 20.

У члану 53. став 1. мења се и гласи:

„Поједине послове судске управе председник суда може поверити заменику председника суда, председницима одељења и управитељу суда.”

Члан 21.

Члан 55. мења се и гласи:

„Члан 55.

Кад странка или други учесник у поступку поднесу притужбу, председник суда дужан је да је размотри, да је достави на изјашњење судији на кога се односи и да о њеној основаности и предузетим мерама обавести подносиоца притужбе, као и председника непосредно вишег суда, у року од 15 дана од дана пријема притужбе.

Председник суда може да одбаци притужбу, у потпуности или у одређеном делу, ако утврди да подносилац злоупотребљава право на притужбу.

Сматраће се да подносилац притужбе злоупотребљава право на притужбу ако притужба има претежно увредљиву садржину или ако поднесе притужбу исте или сличне садржине о којој је претходно одлучено.

Ако је притужба неразумљива, председник суда ће наложити подносиоцу да је уреди у року од осам дана од дана пријема налога, а ако подносилац то не учини, одбациће притужбу.

Ако је притужба поднета преко министарства надлежног за правосуђе, непосредно вишег суда или Високог савета судства, о основаности притужбе и предузетим мерама обавештава се и орган преко којег је притужба поднета.”

Члан 22.

После члана 55. додају се назив члана и члан 55а који гласе:

„Управитељ суда

Члан 55а

Суд републичког ранга и суд са 30 и више судија има управитеља суда, а остали судови могу имати управитеља суда.

Председник суда поверава управитељу суда обављање материјално-финансијских и организационо-техничких послова.

Послови управитеља суда се детаљније уређују Судским пословником.

Управитељ суда за послове који су му поверени одговара председнику суда.”

Члан 23.

Члан 56. мења се и гласи:

„Члан 56.

Суд има секретара суда.

Секретар суда помаже председнику суда у пословима судске управе, у складу са Судским пословником.

Ако суд нема управитеља суда, организационо-техничке послове председник суда може поверити секретару суда.”

Члан 24.

У члану 58. после става 1. додаје се став 2. који гласи:

„Поступак пријема судијских помоћника ближе се уређује актом министра надлежног за правосуђе.”

Члан 25.

У члану 60. став 2. мења се и гласи:

„Звање судског саветника постоји у судовима републичког ранга и апелационим судовима.”

Члан 26.

У члану 65. став 3. брише се.

Досадашњи став 4. постаје став 3.

После става 3. додаје се став 4. који гласи:

„Поступак пријема судијских приправника ближе се уређује актом министра надлежног за правосуђе.”

Члан 27.

У члану 70. ст. 3. и 4. мењају се и гласе:

„Послови правосудне управе које врши Високи савет судства су: доношење упутства за састављање извештаја о раду судова; утврђивање општих смерница за унутрашње уређење судова; вођење личних листова судија, судија поротника и судског особља; предлагање дела буџета за рад судова за текуће расходе, осим расхода за судско особље и одржавање опреме и објеката, као и расподелу ових средстава; вршење надзора над наменским коришћењем буџетских средстава и вршење надзора над финансијским и материјалним пословањем судова.

Послови правосудне управе које врши министарство надлежно за правосуђе су: праћење рада судова; прикупљање статистичких и других података о раду судова; давање сагласности на правилник о унутрашњој организацији и систематизацији радних места у суду; надзор над поступањем у предметима у прописаним роковима и поступањем по притужбама и представкама; предлагање дела буџета за расходе за судско особље и за одржавање опреме и објеката, као и расподела ових средстава; предлагање дела буџета за инвестиције, пројекте и друге програме за рад правосудних органа; старање о смештајним условима, опремању и обезбеђењу судова; надзор над финансијским и материјалним пословањем судова и Високог савета судства; уређење и развој правосудног информационог система; развој и спровођење капиталних пројеката и других програма за правосудне органе; постављање и разрешење судских вештака и тумача.”

Члан 28.

У члану 73. став 2. после речи: „служби” запета се замењује речју: „и”, а речи: „и друге податке” бришу се.

После става 3. додаје се нови став 4. који гласи:

„Судија има право увида у свој лични лист и право приговора Високом савету судства на његову садржину.”

Досадашњи став 4. постаје став 5.

Члан 29.

Члан 74. став 1. мења се и гласи:

„Судским пословником прописују се унутрашње уређење и рад суда, а нарочито: уређење и рад одељења и осталих унутрашњих јединица суда; рад заједничке седнице одељења и седнице свих судија; обавештавање јавности о раду судова; вођење поступка и достављање одлука на језицима националних мањина; пружање правне помоћи и одржавање судских дана; пружање међународне правне помоћи; евидентирање, позивање и распоређивање судија поротника; приправничка пракса; поступање судског особља са странкама; вођење уписника и помоћних књига; поступање са списима; поступање по представкама и притужбама; вођење статистика и израда извештаја о раду; наплата новчаних казни, трошкова кривичног поступка и одузете имовинске користи; поступање са судским депозитима; увођење заједничких служби у местима с више судова и других учесника у судском поступку и свих који своје послове обављају у суду, као и друга питања уређења и рада суда, за која је законом одређено да се уређују Судским пословником.”

Члан 30.

У члану 11. став 4, члану 13. ст. 1. и 2, члану 15. ст. 1. и 2, члану 36. став 2, називу одељка 3. изнад члана 39. и члану 39. став 3. речи: „Виши прекршајни суд” у одређеном падежу, замењују се речима: „Прекршајни апелациони суд” у одговарајућем падежу.

Члан 31.

Виши судови настављају да суде, у првом степену, у предметима примљеним до дана почетка примене овог закона.

Ако одлука у предметима из става 1. овог члана буде укинута после дана почетка примене овог закона поступак ће се наставити пред надлежним судом у складу са одредбама овог закона.

Апелациони судови настављају да суде, у другом степену, у предметима примљеним до дана почетка примене овог закона.

Ако одлука у предметима из става 3. овог члана буде укинута после дана почетка примене овог закона, поступак ће се наставити пред надлежним судом у складу са одредбама овог закона.

Прекршајни судови настављају да суде у поступцима по жалбама на одлуке које у прекршајном поступку доносе органи управе, а који су започети до дана почетка примене овог закона.

Даном почетка примене овог закона Виши прекршајни суд наставља рад као Прекршајни апелациони суд.

Члан 32.

Надлежности министарства надлежног за правосуђе из члана 57. став 3, члана 70. ст. 2, 4. и 5, члана 74. став 2. и члана 75. став 1, од 1. јуна 2016. године преузима Високи савет судства.

Надлежности министарства надлежног за правосуђе прописане у чл. 83. и 84, престају од 1. јуна 2016. године.

Високи савет судства од 1. јуна 2016. године преузима од министарства надлежног за правосуђе права, обавезе, предмете и архиву који су потребни за вршење преузетих послова из става 1. овог члана.

Високи савет судства преузима од 1. јуна 2016. године и државне службенике и намештенике у министарству надлежном за правосуђе који раде на пословима из преузетог делокруга.

Члан 33.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије”, а примењује се од 1. јануара 2014. године, осим члана 2. који се примењује по истеку шест месеци од дана ступања на снагу овог закона.

О Б Р А З Л О Ж Е Њ Е

I. УСТАВНИ ОСНОВ ЗА ДОНОШЕЊЕ ЗАКОНА

Уставни основ за доношење Закона о изменама и допунама Закона о уређењу судова садржан је у члану 143. став 2. Устава Републике Србије, којим је прописано да се оснивање, организација, надлежност, уређење и састав судова уређују законом.

II. РАЗЛОЗИ ЗА ДОНОШЕЊЕ ЗАКОНА

Разлози за доношење Закона садржани су у чињеници да је важећи Закон о уређењу судова донет 2008. године, с тим што је његова примена отпочела 1. јануара 2010. године, и да су у периоду досадашње примене овог закона уочени одређени нормативни недостаци који се, пре свега, односе на поделу надлежности између основних и виших судова и неуједначности судске праксе у поступању апелационих судова, што је заједно са неадекватном мрежом судова утврђеном у Закону о седиштима и подручјима судова и јавних тужилаштава из 2008. године, довело до проблема у функционисању судова и остваривању права грађана, пре свега, на правично суђење, односно суђење у разумном року. Из наведених разлога, предлажу се интервенције у Закону о уређењу судова у делу који се односи на надлежност судова, а такође, и у делу који се односи на функционисање судске управе и суда у целини. У циљу ефикаснијег рада судова Закон предвиђа увођење управитеља суда који би требао да се бави пословима функционисања суда у техничком смислу, што би растеретило рад председника суда. Ради заштите права на суђење у разумном року као дела ширих права на правично суђење, у складу са позитивним примерима земаља у региону прописан је посебан поступак за заштиту овог права о којем ће се одлучивати у оквиру судског система, а не као што је важећим законима прописано да је једино правно средство које странка има због повреде права на суђење у разумном року подношење уставне жалбе за суђење у разумном року. При изради Закона узето је у обзир мишљење Венецијанске комисије које је дато приликом израде Закона о уређењу судова из 2008. године. Предложеним изменама Закона о уређењу судова, а у вези са тим и изменама других закона који уређују ову област (Закон о судијама и Закон о седиштима и подручјима судова и јавних тужилаштава) створиће се неопходни нормативни амбијент за ефикасније суђење, а тиме ће се побољшати судска заштита права како физичких тако и правних лица, што ће допринети и поштовању права на приступ суду, правично суђење и суђење у разумном року као фундаменталних људских права. На текст радне верзије Закона прибављена је експертиза Венецијанске комисије Савета Европе и примедбе из експертизе су уграђене у текст Закона.

III. ОБЈАШЊЕЊЕ ОСНОВНИХ ПРАВНИХ ИНСТИТУТА И ПОЈЕДИНАЧНИХ РЕШЕЊА

Чланом 1. Закона врши се измена члана 6. Закона о уређењу судова тако што се предвиђа да ради чувања ауторитета и непристрасности суда је забрањено коришћење јавног положаја и недолично јавно иступање којим се утиче на ток и исход судског поступка. Имајући у виду, да је управо чланом 1. Закона о уређењу судова прописано да су судови самостални и независни државни органи који штите слободе и права грађана, законом утврђена права и интересе правних субјеката и обезбеђују уставност и законитост, било је неопходно извршити измену овог члана на начин да се истакне потреба

очувања ауторитета и непристрасности суда и спречи било какав утицај на рад суда као независног и самосталног државног органа.

Чланом 2. Закона додају се нови чланови 8а до 8в којима се прописује заштита права на суђење у разумном року. Наведеним одредбама Закона дата је могућност странци која сматра да јој је повређено право на суђење у разумном року да се обрати непосредно вишем суду са захтевом за заштиту права на суђење у разумном року. Одлучујући о захтеву странке непосредно виши суд уколико сматра да је захтев оправдан може одредити нижем суду рок у коме је дужан да заврши поступак, а такође може странци одредити привремену надокнаду за повреду права на суђење у разумном року која се исплаћује из буџета. Против негативне одлуке непосредно вишег суда по захтеву странке може се изјавити жалба Врховном касационом суду. На овај начин се појачава заштита права на суђење у разумном року унутар судског система у Републици Србији, што ће с једне стране повећати дисциплину у раду судова, а са друге стране свакако смањити број поднетих уставних жалби Уставном суду, као и представки Европском суду за људска права.

Чланом 3. Закона прецизира се одредба члана 9. Закона о уређењу судова која се односи на сарадњу између судова и на сарадњу између судова и других државних органа.

Чланом 4. Закона допуњује се став 2. члана 17. Закона о уређењу судова, тако што се после речи: „виши,” додаје се реч: „привредни”. Предложено је да и привредни судови могу одржавати судске дане (судити у одређене дане ван седишта суда) ако за то има услова, јер ће се на тај начин смањити трошкови странака, а привредни судови изједначили са другим судовима, с обзиром да привредни судови нису могли организовати суђење на овај начин.

Чланом 5. Закона допуњује се одредба члана 19. став 3. и брише одредба става 4. тог члана Закона о уређењу судова из разлога рационалније судске мреже. Треба дозволити могућност да се у судској јединици обављају суђења за целу територију суда у одређеним судским поступцима, односно материји у складу са годишњим распоредом послова у суду.

Чланом 6. Закона брише се наслов изнад члана и члан 21. Разлог доношења ове измене налази се у томе што је непоштовање радног времена санкционисано посебним прописима као дисциплински прекршај (Законом о судијама – члан 90 алинеја 10, Законом о државним службеницима – члан 108. став 1. тачка 1, за државне службенике и Законом о раду - члан 179 став 1. тач. 2. и 3. и уговором о раду за намештенике). У прилог овакве измене иде и Мишљење Венецијанске комисије бр. 464/2007 од 19. марта 2008. године дато на Нацрт Закона о уређењу судова.

Чланом 7. Закона мења се члан 23. Закона о уређењу судова који прописује надлежност вишег суда. Проширује се првостепена надлежност вишег суда и то за сва кривична дела против човечности и других добара заштићених међународним правом, као и за најтеже облике новоуведених кривичних дела корупције. Поред тога проширује се надлежност вишег суда и за суђење у другом степену тако да што се утврђује надлежност вишег суда да одлучује о жалбама на одлуке основних судова, о свим мерама за обезбеђење присуства окривљеног, као и за кривична дела за које је забрањена казна до пет година затвора. Такође, наведена одредба Закона о уређењу судова усклађује се са Законом о тајношћу података и изменама и допунама Кривичног законика из 2012. године.

Чланом 8. Закона допуњује се члан 24. Закона о уређењу судова тако што се прописује да апелациони судови одржавају заједничке седнице и обавештавају Врховни касациони суд о потреби утврђивања или измене правног схватања, односно расправљања спорних питања од значаја за функционисање судова у Републици Србији и уједначавање судске праксе. Наведена допуна је од изузетног значаја за једнако поступање судова у истим правним стварима у Републици Србији, што је веома важно за једнакост свих грађана пред законом. На овај начин треба да се постигне да сви судови једнако поступају, што ће допринети смањењу броја уставних жалби, односно представки пред Европским судом за људска права.

Чланом 9. Закона прецизира се одредба члана 25. Закона о уређењу судова који прописује надлежност привредног суда, тако што се надлежности привредних судова усклађују са одредбама закона који уређују ауторска и сродна права и утврђује искључива надлежност привредних судова у свим споровима у вези са овим правима. Такође, се из надлежности привредних судова изузима вођење поступака у споровима реорганизације, судске и добровољне ликвидације и стечаја осим спорова за утврђење постојања заснивања и престанка радног односа који су покренути пре отварања стечаја.

Одредбама чл. 10. и 11. Закона мењају се одредбе Закона о уређењу судова (чл. 27. и 28.) који прописују надлежности прекршајног и Прекршајног апелационог суда. Најважнија измена у односу на постојеће надлежности је што се одређује надлежност Прекршајног апелационог суда за суђење у другом степену који у прекршајном поступку доносе органи управе, а што је по важећем закону била надлежност прекршајног суда.

Чланом 12. мења се одредба члана 29. Закона о уређењу судова тако што се прописује надлежност Управног суда за пружање међународне правне помоћи у оквиру своје надлежности.

Чланом 13. Закона врши се прецизирање одредбе члана 31. Закона о уређењу судова која прописује надлежност Врховног касационог суда изван суђења. Брисана је надлежност Врховног касационог суда да утврђује начелне правне ставове ради јединствене судске примене права, а имајући у виду да Устав Републике Србије не познаје начелне правне ставове Врховног касационог суда као извор права на основу којег се доносе судске одлуке. Уместо тога, прописано је да Врховни касациони суд обезбеђује јединствену судску примену права и једнакост странака у судском поступку.

Чланом 14. врши се интервенција у члану 32. Закона о уређењу судова тако што се као правило прописује да Врховни касациони суд одлучује у већу од пет судија за које је надлежан. Састав већа од пет судија је примеренији за одлучивање у Врховном касационом суду од важећег решења које предвиђа тројно судско веће, а имајући у виду сложеност предмета о којима се расправља пред Врховним касационим судом као највишом судском инстанцом.

У чл. 15, 17. и 18. Закона врши се усклађивање одредаба чл. 37, 44. и 45. Закона о уређењу судова са изменом из члана 13. Закона (члан 31. Закона о уређењу судова), којом је предвиђено брисање утврђивања начелних правних ставова од стране Врховног касационог суда

Чланом 16. Закона допуњује се члан 37. Закона о уређењу судова тако што се предвиђа могућност да се седница судског одељења сазове и на захтев једне трећине судија тог одељења.

Чланом 19. Закона допуњује се члан 51. Закона о уређењу судова на тај начин што се даје могућност да се у вишим судовима и други судовима које одреди Високи савет судства у оквиру послова судске управе образују посебне

службе за помоћ и подршку сведоцима и оштећенима. Предложеним решењем се иде у корак са тендецијом у модерним законодавствима европских држава у којима постоје посебне службе за подршку и помоћ сведоцима и оштећенима у вези са суђењем у кривичним стварима у којим се могу појавити, нарочито за кривична дела организованог криминала и кривична дела елементом насиља.

Чланом 21. Закона којим се мења члан 55. Закона о уређењу судова детаљније се уређује поступак по притужби странке или другог учесника у поступку.

Чланом 22. Закона допуњује се Закон о уређењу судова новим чланом 55а који предвиђа увођење управитеља суда. У циљу ефикаснијег рада суда и растерећења председника суда предвиђа се да сви судови републичког ранга као и судови који имају више од 30 судија обавезно имају управитеља суда који обавља материјално-финансијске и организационо-техничке послове у суду. У вези са овом одредбом Закона измењен је и члан 53. став 1. Закона о уређењу судова (члан 20. Закона).

Чланом 23. Закона мења се члан 56. Закона о уређењу судова који се односи на секретара суда, ради усклађивања са увођењем управитеља суда у члану 22. Закона.

Чланом 24. Закона допуњује се члан 58. Закона о уређењу судова тако што се прописује да се поступак пријема судијских помоћника ближе уређује актом министра надлежног за правосуђе, а у циљу унификације и једнообразности поступка пријема судијских помоћника за све судове у Републици Србији.

Чланом 25. Закона мења се одредба члана 60. став 2. Закона о уређењу судова тако што се предвиђа да највише звање судијских помоћника (судски саветник) постоји поред судова републичког ранга, и у апелационим судовима, а имајући у виду потребу за високим степеним професионалног рада судијских помоћника у овим судовима.

Чланом 26. Закона врше се интервенције у члану 65. Закона о уређењу судова тако што се прописује да се поступак пријема судијских приправника ближе уређује актом министра надлежног за правосуђе, а у циљу унификације и једнообразности поступка пријема приправника за све судове у Републици Србији.

Чланом 27. Закона мења се члан 70. Закона о уређењу судова ради прецизирања и разграничења надлежности коју врше Високи савет судства и министарство надлежно за правосуђе у вези са пословима правосудне управе.

Чланом 28. Закона допуњује се члан 73. Закона о уређењу судова тако што се судијама утврђује право на увид у свој лични лист, као и право приговора Високом савету судства на његову садржину. Ова одредба је значајна са становишта поштовања права на заштиту података о личности и усклађивања са основним законом који уређује ову материју.

Чланом 29. Закона измењен је став 1. члана 74. Закона о уређењу судова у циљу прецизирања садржине Судског пословника.

Члан 30. Закона је збирна одредба којом се врши интервенција у чл. 11, 13, 15, 36. и 39. Закона о уређењу судова у погледу назива Вишег прекршајног суда. Имајући у виду да Виши прекршајни суд има искључиво другостепену надлежност, његов назив је потребно ускладити са другим судовима који имају искључиву другостепену надлежност (апелациони судови и Привредни апелациони суд), па се стога предлаже да назив суда буде Прекршајни апелациони суд.

Члан 31. Закона представља прелазну одредбу којом се уређује поступање судова у предметима који су примљени до дана почетка примене овог Закона, а имајући у виду одређене измене надлежности судова које се предлажу Законом.

Чланом 32. Закона одређује се рок за прелазак надлежности Министарства правде и државне управе на Високи савет судства у погледу утврђивања мерила за одређивање броја судског особља, обављања послова правосудне управе, доношења и вршења надзора над применом Судског пословника. Такође, одређен је и рок за престанак надлежности Министарства правде и државне управе у вези са давањем мишљења на акт Високог савета судства којим се предлаже обим и структура буџетским средстава за текуће расходе правосудних органа, као и вршење надзора над трошењем буџетских средстава одређених за рад судова. Предлаже се преузимање наведених надлежности од стране Високог савета судства од 1. јуна 2016. године, како би се у међувремену створили неопходни кадровски и технички услови за преузимање надлежности. Предложеним престанком наведених надлежности Министарства правде и државне управе ојачава се независност судске власти, а Високом савету судства се дају сва овлашћења у циљу обезбеђивања и гарантовања независности и самосталности судова и судија, а што је и основни задатак овог органа, у складу са Уставом

Чланом 33. Закона прописује се ступање Закона на снагу и почетак примене Закона.

IV. ФИНАНСИЈСКА СРЕДСТВА ПОТРЕБНА ЗА ПРИМЕНУ ЗАКОНА

За спровођење овог закона није потребно обезбедити додатна финансијска средства у буџету Републике Србије.

V. РАЗЛОЗИ ЗА ДОНОШЕЊЕ ЗАКОНА ПО ХИТНОМ ПОСТУПКУ

Предлаже се да се овај закон донесе по хитном поступку будући да би његово недоношење по хитном поступку могло да проузрокује штетне последице по рад правосудних органа Републике Србије.

АНАЛИЗА ЕФЕКТА ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О УРЕЂЕЊУ СУДОВА

Одређивање проблема које Предлог закона треба да реши

Закон о уређењу судова („Службени гласник РС”, бр. 116/08, 104/09, 101/10, 31/11 - др. закон, 78/11 - др. закон и 101/11) донет је 2008. године, а почео је да се примењује 2010. године. Оценом досадашње примене овог закона, уважавајући при томе мишљење Европске комисије за демократију путем права (Венецијанска комисија), уочено је да је потребно изменама и допунама овог закона као делом реформског процеса који је у току унапредити законска решења у овој области. То подразумева и отклањање нормативних недостатака који се пре свега односе на поделу надлежности између основних и виших судова и неуједначности судске праксе у поступању апелационих судова, што је заједно са неадекватном мрежом судова утврђеном у Закону о седиштима и подручјима судова и јавних тужилаштава из 2008. године, довело до проблема у функционисању судова и остваривању права грађана пре свега на правично суђење, односно суђење у разумном року.

У складу са Мишљењем Венецијанске комисије да је важно да читав реформски процес буде умерен и добро припремљен како би се постигла права равнотежа између брзине и квалитета који су потребни да би се реформа

показала успешном, потребно је решити на одговарајући начин питање надлежности Високог савета судства у реалним роковима у обављању послова правосудне управе примерено уставном положају овог тела, у циљу обезбеђивања и гарантовања независности и самосталности судова. Ради се о року за прелазак надлежности министарства надлежног за послове правосуђа на Високи савет судства као што је утврђивање мерила за одређивање броја судског особља, доношење Судског пословника и вршење надзора над његовом применом и др. Такође, и о престанку надлежности министарства надлежног за послове правосуђа у вези са давањем мишљења на акт Високог савета судства којим се предлаже обим и структура буџетских средстава за текуће расходе правосудних органа, као и вршење надзора над трошењем буџетских средстава опредељених за рад судова.

Поред осталог, Предлог закона треба да на адекватан начин реши питање заштите права на суђење у разумном року делотворним инструментом.

У вези са тим треба имати у виду податке који се тичу рада судова.

Анализа резултата рада судова према објављеним подацима Врховног касационог суда показује да су судови у 2012. години савладали прилив, па чак и да су решили већи број предмета од броја који су примили. Међутим, у односу на укупно у раду судови су решили 40,58% предмета.

Један од значајних показатеља за оцену рада судова је и број старих предмета које судови имају у раду. Према истим подацима Врховног касационог суда за 2012. годину, та анализа старих предмета урађена је према датуму пријема у суд и према датуму иницијалног акта. Ако се посматра број старих предмета према датуму пријема у суд, судови су имали на крају тог извештајног периода 1.647.349 нерешених старих предмета, што је за 18,86% више у односу на крај 2011. године. Повећан је и број нерешених старих предмета према датуму иницијалног акта у односу на крај 2011. године за 18,33%. Највећи проценат старих предмета према датуму иницијалног акта у односу на укупно у раду имали су основни судови 44,65%. У односу на 2011. годину уочава се да је проценат старих предмета у основним судовима повећан јер је у 2011. години износио 32,94%. Значајно мањи проценат старих предмета је у апелационим судовима 18,14% и у вишим судовима 13,15%. Међу судовима посебне надлежности треба истаћи да Виши прекршајни суд нема старих предмета, да прекршајни судови имају само 0,52% старих предмета, Управни суд 1,58% старих предмета, привредни судови 11,74% старих предмета, а Привредни апелациони суд 14,22% старих предмета. Највеће проблеме у решавању старих предмета имају основни судови. Већина судова је имала програм решавања старих предмета у којем су садржане мере које треба предузети да би се њихов број смањило, али проблем старих предмета тиме није решен.

С тим у вези, неопходно је на одговарајући начин и овим законом допринети решавању проблема судских заостатака, односно постојања старих предмета, поред других закона, а између осталих и закона који уређују судске поступке, којима се такође доприноси решавању овог проблема. На тај начин заштитиће се право на правично суђење.

Потребно је на одговарајући начин уредити ефикасно и квалитетно обављање послова у судовима, као и прецизно у складу са уставним положајем Врховног касационог суда уредити надлежност Врховног касационог суда изван суђења.

Циљ који се постиже

Предложеним Законом створиће се адекватнији нормативни амбијент за ефикасније суђење у циљу побољшања судске заштите права физичких и правних лица што треба да допринесе поштовању права на приступ суду, правично суђење и суђење у разумном року.

Овај закон заједно са осталим законима из области правосуђа треба да обезбеди успостављање делотворног, ефикасног, модерног и економичног правосуђа ради остваривања права на једнак и једноставан приступ суду - правди, ефикасно решавање предмета и смањење нагомиланих заостатака,

Имајући у виду да је Уставом одређено да се оснивање, организација, надлежност, уређење и састав судова уређују законом, ова материја се мора регулисати законом.

Предложеним текстом Закона ради заштите права на суђење у разумном року прописан је посебан поступак за заштиту овог права о којем ће се одлучивати у оквиру судског система (обраћање непосредно вишем суду), а не као што је важећим законима прописано да је једино правно средство подношење уставне жалбе за суђење у разумном року.

Предвиђа се да је забрањено коришћење јавног положаја и недолично јавно иступање којим се утиче на ток и исход судског поступка што је било неопходно да се истакне потреба очувања ауторитета и непристрасности суда и спречи било какав утицај на рад суда као независног и самосталног државног органа.

Из разлога рационалније судске мреже прописује се могућност да се у судској јединици обављају суђења за целу територију суда у одређеним судским поступцима, односно материји у складу са годишњим распоредом послова у суду.

Проширује се првостепена надлежност вишег суда и то за сва кривична дела против човечности и других добара заштићених међународним правом, као и за кривична дела корупције, без обзира на запрећену казну. Поред тога, утврђује се надлежност вишег суда да одлучује о жалбама на одлуке основних судова о свим мерама за обезбеђење присуства окривљеног, као и за кривична дела за које је запрећена казна до пет година затвора.

Од изузетног значаја за једнако поступање судова у истим правним стварима у Републици Србији, што је веома важно за једнакост свих грађана пред законом и што ће истовремено допринети смањењу броја уставних жалби, односно представки пред Европским судом за људска права је што се прописује да апелациони судови одржавају заједничке седнице и обавештавају Врховни касациони суд о потреби утврђивања или измене правног схватања, односно расправљања спорних питања од значаја за функционисање судова у Републици Србији и уједначавање судске праксе.

Надлежност привредних судова се усклађује са одредбама закона којим се уређују ауторска и сродна права и утврђује искључива надлежност привредних судова у свим споровима у вези са овим правима. Такође се из надлежности привредних судова изузима вођење поступака у споровима реорганизације, судске и добровољне ликвидације и стечаја осим спорова за утврђење постојања заснивања и престанка радног односа који су покренути пре отварања стечаја.

У погледу надлежности прекршајног и другостепеног прекршајног суда, одређује се надлежност Прекршајног апелационог суда за суђење у другом

степену који у прекршајном поступку доносе органи управе, а што је по важећем закону била надлежност прекршајног суда.

Прописује се надлежност Управног суда за пружање међународне правне помоћи у оквиру своје надлежности.

Прецизира се Закон у делу којим се прописује надлежност Врховног касационог суда изван суђења имајући у виду одредбе Устава тако што се предвиђа да Врховни касациони суд обезбеђује јединствену судску примену права и једнакост странака у судском поступку

Даје се могућност да се у вишим судовима и другим судовима које одреди Високи савет судства у оквиру послова судске управе образују посебне службе за помоћ и подршку сведоцима и оштећенима.

Такође, у функцији ефикаснијег рада судова је увођење управитеља судова у судовима републичког ранга, као и у судовима са више од 30 судија.

Предвиђен је адекватнији и рационалнији поступак по притужбама утолико што се у тај поступак укључује и судија на којег се односи који се изјашњава о притужби, а уколико је притужба поднета преко министарства надлежног за послове правосуђа, Високог савета судства или непосредно вишег суда, онда се о основаности притужбе извештава орган преко којег је поднета, а не као што је сада важеће решење сви ти органи.

Предвиђа се да највише звање судијских помоћника (судски саветник) постоји поред судова републичког ранга и у апелационим судовима, а имајући у виду потребу за високим степеним професионалног рада судијских помоћника у овим судовима.

Учињене су измене и ради прецизирања и разграничења надлежности коју врше Високи савет судства и министарство надлежно за правосуђе у вези са пословима правосудне управе.

Судијама се утврђује право на увид у свој лични лист, као и право приговора Високом савету судства на његову садржину што је значајно са становишта поштовања права на заштиту података о личности и усклађивања са основним законом који уређује ову материју.

Законом се одређује рок за прелазак описане надлежности са министарства надлежног за послове правосуђа на Високи савет судства, као и за престанак надлежности министарства надлежног за послове правосуђа и преузимање тих надлежности од стране Високог савета судства како би се у међувремену створили неопходни кадровским и технички услови за преузимање надлежности.

На кога и како ће утицати предложена решења

Предложена решења у предлогу овог закона ће имати утицаја на све судове, Високи савет судства, министарство надлежно за послове правосуђа, као и на све грађане и правна лица како у поступцима пред судом тако и оних који нису укључени у поступке, у погледу перцепције владавине права.

На судове ће решења имати утицај у складу са надлежношћу која је утврђена овим законским решењима.

У том смислу су релевантне прелазне одредбе у предложеном тексту закона којима се уређује поступање судова са предметима који су примљени до дана почетка примене овог закона.

Имајући у виду предвиђени рок за прелазак надлежности са министарства надлежног за послове правосуђа на Високи савет судства,

односно престанак одређених надлежности министарства надлежног за послове правосуђа, активности ових органа опредељују решења овог закона у погледу припрема у наредном периоду који се тичу предузимања организационо- техничких и других мера за примену закона у овом делу.

Прецизнијим уређивањем питања која су предмет овог закона доприноси се јасном разграничењу надлежности између судске и извршне власти, а тиме и директно доприноси правној држави.

Какве трошкове ће примена закона створити грађанима и привреди

Да ли су позитивне последице примене закона такве да оправдавају трошкове које ће он створити

Овај закон у својим важећим одредбама у члану 82. предвиђа да средства за рад судова треба да обимом и приливом одржавају независност судске власти и омогућују уредан рад судова.

Закон неће изазвати посебне трошкове грађанима и привреди, односно малим и средњим предузећима.

Могу се основано очекивати позитивни ефекти Закона јер овај закон заједно са осталим законима из области правосуђа треба да допринесе ефикаснијем раду судова. Ефекти закона се могу очекивати у бољој организацији рада у правосудним органима, смањењу заостатака у решавању предмета што све доприноси смањењу судских трошкова, али и ефикаснијем и бржем доношењу одлука од којих имају интерес све странке у поступку и друштво у целини.

Предлогом Закона, с обзиром на материју коју уређује, директно се не подстиче стварање нових привредних субјеката или тржишна конкуренција, али је несумњиво да је делотворно и ефикасно правосуђе важан стуб правне државе и владавине права.

Што се тиче предложеног решења из члана 22. Предлога закона којим се уводи управитељ суда, ради се само о примеренијем решењу с обзиром да је већ Судским пословником („Службени гласник РС”, бр. 110/09, 70/11 и 19/12) предвиђено постојање организатора послова у суду тако да се законом прецизирају услови да одређени суд има управитеља. Према садашњим правилницима о систематизацији радних места већ је предвиђено 11 радних места организатора послова у суду.

Према подацима о садашњем броју судија, ако се изузму судови републичког ранга, од укупно 34 основна суда, њих 22 имају преко 30 судија, затим од укупно 26 виших судова само један има више од 30 судија, као и од 16 привредних судова .Такође и од 45 прекршајних судова само један би испунио услов да има управитеља суда.

Имајући то све у виду неће примена овог законског решења изазвати посебне трошкове већ треба очекивати корист од таквог решења у погледу организовања послова које ће обављати управитељи судова и на тај начин растеретити обављања тих послова председници судова за обављање других значајних послова.

Најзад, треба имати у виду да ће се повећати број основних судова по новој мрежи судова и сразмерно томе смањити могућност да већи број судова има управитеља суда.

У вези са законским решењем које се Предлогом закона предлаже да се у судској управи виших судова које одреди Високи савет судства може

организовати служба за пружање подршке и помоћи сведоцима и оштећеним, треба указати да се ради о административно-техничким пословима, пословима везаним за помоћ и подршку оштећенима и сведоцима, као и пословима обезбеђења услова за примену процесних одредаба одговарајућих закона. Такође, да се такви послови у одређеним судовима већ обављају фактички, а да за неке већ постоји основ у материјалном праву за постојање као што је Закон о организацији и надлежности државних органа у поступку за ратне злочине („Службени гласник РС”, бр. 67/03, 135/04, 61/05, 101/07, 104/09 и 101/11 - др. закон) на основу којих се у Вишем суду у Београду образује Служба за помоћ и подршку оштећеним и сведоцима. Имајући све то у виду, она неће створити посебне трошкове грађанима и привреди

Имајући у виду објављене податке из рада Заступника Републике Србије пред Европским судом за људска права за период јануар-јун 2011. године тада је констатовано да се број представки поднетих против Републике Србије налази у сталном порасту. У извештају је наведено у том периоду да се незванично ради о броју од око 5000 представки у раду, због чега Република Србија заузима седму позицију у Европи по броју представки, као и да се највећи удео у структури утврђених повреда Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода односи на дужину трајања судских поступака при чему је структура предмета према природи правних питања веома различита, а да се највећи број тиче класичних парница.

Такође, према најновијем извештају Европског суда за људска права за ту 2011. годину приметан је осетан пораст броја представки против Србије (увећање од око 2000 представки у односу на претходну годину), што Србији доноси шесту позицију у Европи. Тако је против Србије на крају 2011. године регистровано 6.750 представки пред Судом, што чини 4,5% од укупних представки у раду Суда.

Неопходно је напоменути и објављене податке Уставног суда о раду Суда у 2012. години у чијем раду се највећи број предмета, као и претходних година, односио се на поступање по изјављеним уставним жалбама. У тим предметима донето је чак 2.587 одлука, од којих је у 2.112 предмета утврђена повреда Уставом зајемчених права. При томе су и даље међу најбројнијима уставне жалбе којима се истиче повреда права на суђење у разумном року.

Уставни суд је констатовао да је реално очекивати да се недавним променама процесних и других закона трајање поступака значајно смањи, ефикаснијим поступањем правосудних и других државних органа у поступцима одлучивања о појединачним правима и обавезама.

Поводом утврђених повреда уставних права, Суд је у складу са изменама Закона о Уставном суду у протеклој години почео да утврђује и право на накнаду материјалне штете, што би уставну жалбу требало да учини још делотворнијом под условом да се стекну претпоставке за ажурно извршавање таквих одлука Суда.

Управо имајући у виду све наведене податке, јасна је корист коју треба очекивати од увођења делотворног инструмента суђења у разумном року и овим законом и да треба очекивати у оквиру самог судског система реаговање на такве повреде. То би довело и до смањења представки пред Европским судом за људска права и смањења броја уставних жалби пред Уставним судом.

Да ли су све заинтересоване стране имале прилику да се изјасне о закону

Радни текст Закона о изменама и допунама Закона о уређењу судова је као и радни текст Закона о судијама сачинила посебна радна подгрупа

формирана такође на основу овлашћења из решења министра правде и државне управе којим је образована радна група састављена од угледних судија и правних стручњака за израду закона о изменама и допунама закона у области правосуђа.

Након завршетка рада на изради радног текста, радна верзија Закона је објављена на сајту Министарства правде и државне управе и јавна расправа посебно организована у Палати Србија дана 1. новембра 2012. године истовремено када и јавна расправа о радном тексту Закона о изменама и допунама Закона о судијама када је детаљно представљена радна верзија Закона. На ову јавну расправу су позвани представници свих врста и нивоа судова, Високог савета судства, представници јавних тужилаштава, адвокатуре, надлежних одбора Народне скупштине, професори правних факултетета, представници невладиних и међународних организација, Америчке амбасаде, Светске банке, ОЕБС, Делегације Европске комисије, Друштва судија Србије и Удружења тужилаца, као и други заинтересовани органи, установе и организације уз учешће медија.

Истовремено су позвани сви заинтересовани да доставе коментаре, примедбе и сугестије на радни текст на датом обрасцу електронским путем од 19. октобра до 5. новембра 2012. године.

Након сумирања резултата јавне расправе, када је радна група завршила рад на овом закону, Министарство правде и државне управе сачинило је текст радне верзије закона, објавило тај текст на интернет страници Министарства правде и државне управе и упутило га на мишљење Европској комисији за демократију путем права (Венецијанска комисија), а након тога уважавајући резултате расправе и мишљење Венецијанске комисије, сачинило предлог Закона о изменама и допунама Закона о уређењу судова. Саставни део овог извештаја је транскрипт са одржане расправе.

Мере које ће се током примене Закона предузети да би се остварило оно што се доношењем Закона намерава

Током примене одредаба закона неопходно је предузети одговарајуће организационо-институционалне мере за примену Закона (организовање службе за помоћ и подршку сведоцима и оштећеним, увођење управитеља, бржи поступак по притужбама и др. што углавном захтева одговарајуће прилагођавање систематизације радних места).

Предузимање организационо-институционалних и техничко-технолошких мера ускладиће се са датумом 1. јун 2016. године када је предвиђено преузимање надлежности Високог савета судства и престанак надлежности министарства надлежног за правосуђе, а који је прописан чланом 31. Предлога закона. Начин и врста мера које се односе на обезбеђивање услова за примену закона представља групу послова заснованих на сарадњи министарства и надлежног правосудног органа, формирање комисија за попис и примопредају ствари, предмета, архиве и др. Судске управе су са друге стране надлежне за обављање материјално-финансијских и организационо-техничких послова у вези са променама које прописује овај Закон, а сагласно члану 51. важећег закона којим је посао судске управе, између осталог, посао уређивања унутрашњег пословања у суду.

Предузеће се и техничко- технолошке мере за преузимање надлежности од стране Високог савета судства.

Одредбом члана 26. Закона о изменама и допунама Закона о уређењу судова измењен је члан 65. Закона о уређењу судова, тако што је прописано да

се поступак пријема судијских приправника ближе уређује актом министра надлежног за правосуђе, па ће се предузети та мера.

Поред мера у вези са прописаном стварном надлежношћу, од стране Правосудне академије, с обзиром на делатност коју обавља, биће организована обука судија.